Paul Distilled by Gary W. Burnett

Gary W. Burnett · Almanca çeviri: Hans-Jörg Ronsdorf · Nisan 2022 · Ekim 2026'da gözden geçirildi

Damıtılmış Pavlus (Hizmeti ve mesajı kısaca)

Burnett, Belfast'ta ilahiyat profesörüydü.

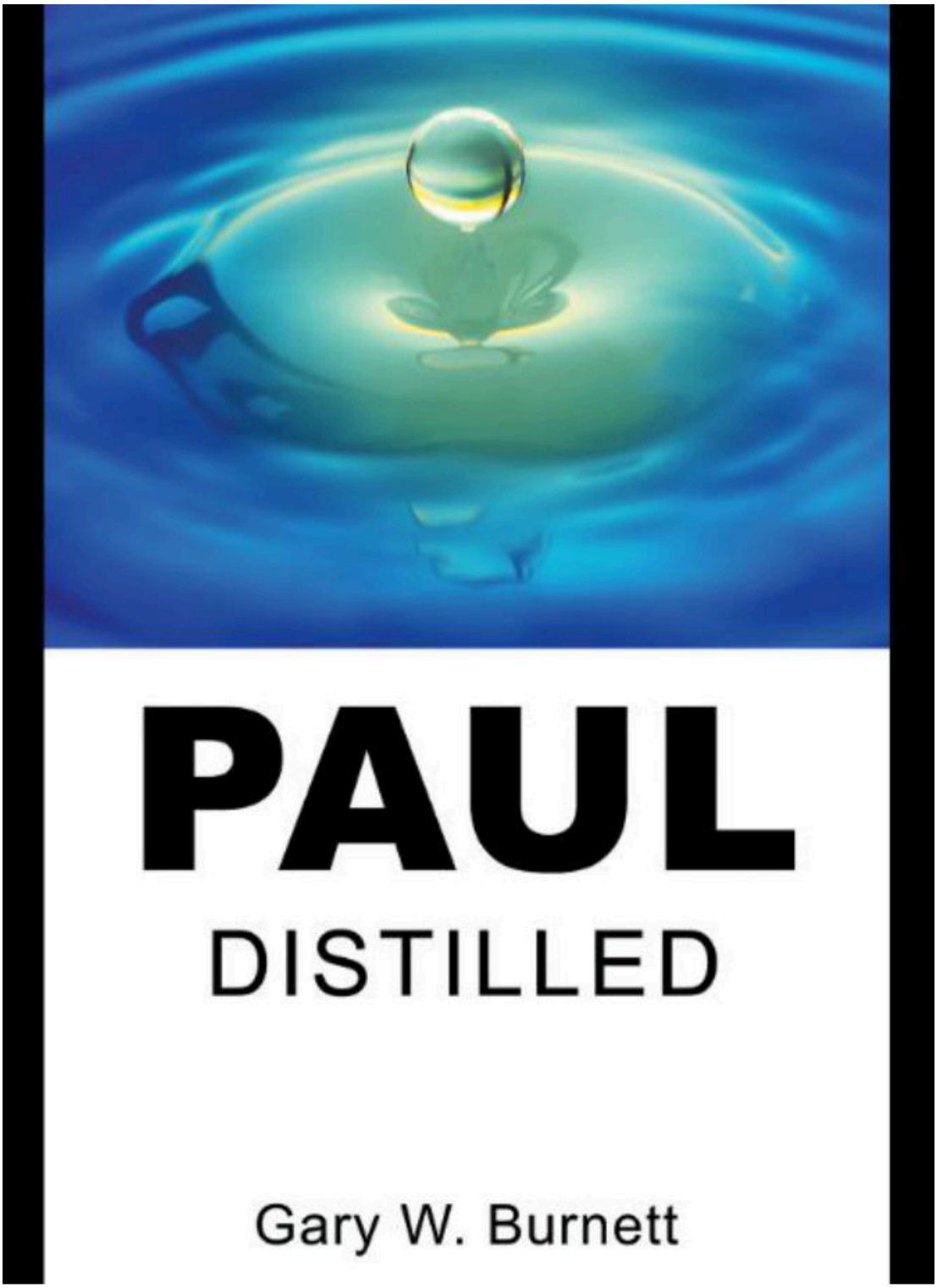

Burada kitabını tanıtıyor:

Paul Distilled by Gary W Burnett - YouTube

Burada her bölüm için kısa ve tavsiye edilmeye değer bir özet bulunuyor: Fitzroy Sunday Nights - YouTube

Giriş

Bölüm 1: Tanrı'nın dünyayı değiştiren sevgisi

Bölüm 2: Sevgi bir eylemdir

Bölüm 3: Müjde

Bölüm 4: Çarmıha gerilmiş Tanrı

Bölüm 5: Diriliş başladı

Bölüm 6: Yaşam veren Ruh

Bölüm 7: İsa, dünyanın tek gerçek Rab'bi

Bölüm 8: Dünyada Tanrı'nın doğruluğu olmak

Bölüm 9: Radikal barışseverlik

Bölüm 10: Yoksulları unutmayın

Bölüm 11: Korkunun panzehiri

Bölüm 12: Pavlus ve önder olarak kadınlar

Bölüm 13: Dünyayı birlikte değiştirmek

Bölüm 14: Her şeyi yeniden eve getirmek

Pavlus ve önder olarak kadınlar

Birinci yüzyılda kadınlar

Pavlus için, Mesih İsa hakkındaki müjdenin bütün insanlar için geçerli olması son derece önemliydi. Tanrı'nın yaşam armağanı, yani yeni yaratılış, ayrım gözetmiyordu ve bütün insan engellerini yıkıyordu. Pavlus'un dünyası son derece hiyerarşikti ve İsa'nın izleyicilerinden oluşan topluluklar kurduğunda, onların müjdenin bütün etkisini kavramalarını sağlamak zorundaydı. Onlara Mesih'te bütün insanların eşit olduğunu söyledi. Bu yüzden bu topluluklar artık etnik kökene – birinin Yahudi mi yoksa öteki uluslardan mı olduğuna –, toplumsal ve ekonomik statüye – birinin köle mi yoksa özgür mü olduğuna – ya da cinsiyete – erkek mi yoksa kadın mı olduğuna – dayanan ayrımlara göz yumamazdı. Pavlus'un dünyasında, hem kendi yurdu olan Yahudilikte hem de genel olarak birinci yüzyılın Helenistik kültüründe kadınlar ikinci sınıf yurttaşlardı. Kadın düşmanlığı yaygındı. Oyun yazarları ve filozoflar kadınları açıkça aşağılıyordu – Euripides onları "bu yıkım yaratığı" diye nitelendirirken, Aristoteles kadını "biçimi bozulmuş bir erkek" olarak görüyordu. Bazı istisnalar olsa da genel olarak kadınlara kocalarının malı gibi davranılıyor, örgün eğitim verilmiyor ve bütün olarak tam birer kişi gibi muamele görmüyorlardı.

Yahudi geleneğinde kadına genel olarak düşük değer veriliyordu. Birinci yüzyıl Yahudi tarihçisi Josephus kadının "her bakımdan erkekten aşağı" olduğunu söylüyordu; Yahudi filozof Philon ise kadınların

“doğaları gereği kusurlu ve bozuk”, akıl dışı ve “onurda erkeğe eşit olmadığını” düşünüyordu. İkinci yüzyıldan Sirak “kadınların utanç getirdiğini” söylüyordu ve Ruben’in Vasiyeti’nde açıkça “kadınlar kötüdür” deniyordu. Bu dönemin Yahudi havralarında kadınlar yalnızca dinlemek zorundaydı ve konuşmalarına izin verilmiyordu; topluluğun tam katılımcıları olarak görülmüyorlardı. Bu bir erkekler dünyasıydı.

Pavlus ve kadınlar

Bugün çoğu zaman Pavlus’un kadınlar konusunda yaşadığı kültürden o kadar da farklı olmadığı izlenimi edinilir. Bazıları Pavlus’un kadınlara bakışının tamamen modası geçmiş olduğunu ve erkeklerle kadınların eşit haklara sahip olduğunu hepimizin bildiği modern dünya için artık önemli olmadığını düşünür. Pavlus’u unutmalıyız. O düpedüz cinsiyetçidir, belki de kadın düşmanıdır. Başkaları içinse Pavlus, kilisede yalnızca erkeklerin öğretmen ve önder olması gerektiğinin kanıtı olarak gösterilir. Bütün mezhepler bugün bile kadınları önderlikten dışlıyor. Bazılarına göre erkekler ve kadınlar yalnızca birbirini tamamlar, eşdeğer değildir; evlilikte ve kilisede yetkiye sahip olması gerekenler de erkeklerdir. Ama Pavlus’a ilişkin bu iki anlayış da onun mektuplarında okuduklarımızı yanlış yorumluyor ve birinci yüzyıl dünyasını yanlış anlıyor. Çünkü Pavlus’un mektuplarının dikkatli bir okuması bizi bambaşka bir sonuca götürür. Pavlus’a göre kadınlar ve erkekler birbirine bağımlıdır (1 Korintliler 11:11), birbirlerine boyun eğmelidirler (Efesliler 5:21) ve evlilik içindeki cinsel ilişkiler bakımından eşit haklara sahiptirler (1 Korintliler 7:3). Pavlus’a göre Ruh’un bütün armağanları cinsiyetten bağımsız olarak herkese açıktı ve kadınlar da erkekler gibi herkes ruhsal armağanlara, özellikle de peygamberliğe istekle yönelmeliydi. İsa’nın bütün izleyicileri, kadınlar ve erkekler, eşit ölçüde “Mesih’te” idiler ve Mesih’in benzerliğine dönüştürülüyorlardı (2 Korintliler 3:18).

Bundan başka, Pavlus’un kadınları hizmette önder olarak kabul ettiği açıktır. Kadınlar onun için de erkekler gibi güvenilir ortaklardı ve eşit haklara sahipti. Kadınlardan “emektaşlar”, “Müjde uğrunda yanında mücadele edenler” ve “gerçek yoldaşlar” olarak söz eder. Pavlus’un kadınlar için bu nitelemeleri, ayrıca “kadın diyakoz”, “önder”, “Mesih İsa’da emektaş” ve birazdan göreceğimiz gibi “elçi” nitelemelerini kullandığını gördüğümüzde, yaşadığı dünyayla ve bugün çoğu zaman tasvir edildiği biçimle keskin bir tezat oluşturan bir Pavlus tablosu ortaya çıkar. Kadının kilisedeki rolünü geriletmek isteyen insanlar genellikle 1 Korintliler’de ve 1 Timoteos’ta yer alan iki ayete işaret ederler. Bu ayetleri dikkate almak önemli olsa da, Pavlus hakkında düşünürken gerçekten doğru başlangıç noktası değildirler.

Eski Antlaşma ve İsa

Pavlus’un Yahudi olduğunu ve Yahudi Kutsal Yazıları’nı iyi bildiğini hatırlamak önemlidir; bu Yazılar’da harika kadın önderler buluruz: İsrail’in peygamber önderi ve müzik önderi Miryam; Hâkimler döneminde ülkesine büyük başarıyla önderlik eden bir başka kadın peygamber Debora; ve Kral Yoşiya’nın bütün erkek peygamberlere tercih ettiği Hulda. Bunlardan hiçbiri, ne de İsrail’in taç giymiş kraliçelerinden hiçbiri, kadın olduğu için önderlik rolü yüzünden hiçbir zaman eleştirilmedi. Sonra Yeşaya 40:9’da Yahve’nin egemenliğinin gelişine dair müjdeyi duyuran kadın müjdeci vardır. İbranice burada vaizi açıkça kadın olarak gösterir; bu, Almanca çevirilerimizin çoğunda kaybolur. Mezmur 68:11’de başka kadın vaizler ön plandadır: “Rab sözü bildirir ve onu duyuran kadınlar büyük bir kalabalıktır”. Ve elbette Tanrı’nın Ruh’unu dökeceğini, öyle ki “kızlarınızın ve oğullarınızın peygamberlik edeceğini” bildiren Yoel peygamberin önceden bildirisini de unutmamalıyız – bilindiği gibi Petrus, Pentikost vaazında kalabalığa olanları açıklarken bunu ele almıştır. Mezmurlar’ın, Yeşaya’nın, Hoşea’nın

ve Yasa'nın Tekrarı'nın Tanrı'yı nasıl bir anne olarak tasvir ettiğini de unutmamalıyız. Çağdaşlarının kadınlara olumsuz bakışına rağmen Pavlus Kutsal Kitabı'nı biliyordu ve mirası olan güçlü kadın önderler, peygamberler ve vaizler geleneğinin kesinlikle farkındaydı.

Ayrıca hem kendi kuşağı hem de sonraki kuşaklar tarafından çok saygı gören Gamaliel'den eğitim almıştı. Bildiğimiz kadarıyla Gamaliel, kadınlar hakkında çok düşük bir kanıya sahip olan Ferisi Yahudiliğinin öteki rabbilerinden farklıydı. Mişna'da aktarılan sözlerinde Gamaliel kadınları olumlar, onlara erkeklerle eşit davranır, iyiliklerini gözetir ve onlar hakkında asla küçümseyici konuşmaz – gördüğümüz gibi düpedüz kadın düşmanı olan öteki rabbi öğretmenlerin tam tersine. Pavlus'un gözünün önünde İsa'nın örneği de vardı; İsa, döneminin öteki öğretmenlerinin aksine, kadınların ayaklarının dibinde oturup öğrenmesine izin verdi. İsa kadın izleyicileri hoş karşıladı ve birçok toplumsal geleneği çiğnediği, kuyu başındaki Samiriyeli kadın gibi kadınlarla karşılaşmaları onun kadınları olumlu biçimde kabul ettiğine tanıklık eder. Şifa veren ellerinin dokunduğu sayısız kadın vardı; aralarında dinsel açıdan murdar sayılmış olan pek çok kadın da bulunuyordu. Üstelik İsa dirilişinden sonra ilk olarak Mecdelli Meryem'e göründü ve böylece, o dönemde genel olarak egemen olan kültüre aykırı olarak, bir kadının tanıklığına saygı duyduğunu gösterdi. Müjde yazarları da, bir kadının sözü mahkemede genel olarak kabul edilmediği hâlde, kadınları dirilişin ilk tanıkları olarak anmaya hazırdılar.

Kuşkusuz bütün bunlar Pavlus'un kadınlar hakkındaki düşüncesine katkıda bulunmuştur. Elçilerin İşleri'nde ve mektuplarında Pavlus hakkında okuduklarımız, kadınları olumlamasında kültüre karşı duran ve radikal olan bir Pavlus'u ortaya koyar. Pavlus'a göre erkekler ve kadınlar Mesih'te eşit ölçüde kurtarılmıştı, Mesih'in bedeninde birdiler, Tanrı'nın Egemenliği'nde eşit ölçüde kâhindiler, Ruh eşit ölçüde onların üzerine dökülmüştü ve ikisi de birbirlerine ve dünyaya alçakgönüllülükle ve sevgiyle hizmet etmeliydi. Teolojisinin ana hatları kilisede kadınların ve erkeklerin eşitliği konusunda çok şey söyler. Ve Pavlus'un kendini emziren bir anne olarak tasvir ettiği 1 Selanikliler 2:7'yi düşünün. Pavlus kırılgan erkek egosunu koruyan tipik bir erkek şovenist olsaydı, beklenecek şey bu olmazdı!

Romalılar 16 ile başlayalım

Pavlus'un önderlik görevlerindeki kadınlar hakkında ne düşündüğünü bulmak için, Romalılara yazdığı büyük mektuptan başlamalıyız. Ve 16. bölümü açmalıyız. Sanırım çoğumuz bu bölümü göz ucuyla geçmişizdir – yalnızca bir isimler yığını, Pavlus'un selam gönderdiği insanların bir listesi gibi görünür. Ama aslında bu çok ilginç bir bölümdür. Pavlus Roma'da hiç bulunmamıştı. İspanya'ya yapmayı planladığı görev yolculuğu için Romalıların desteğini kazanmak istediği bu mektupta, Roma'daki ev kiliselerinin önderlerine özenle selam gönderir. Roma kilisesi büyük bir cemaat değil, insanların evlerinde, çoğu zaman sıkışık kiralık dairelerde toplanan bir dizi küçük gruptu. 16. bölümdeki isimlerden çok şey anlayabiliriz – bazıları köle isimleri, bazıları Yahudi isimleri, bazıları da öteki uluslara ait isimlerdir. Bazıları da kadın isimleridir. Priska, Trifena, Trifosa, Meryem, Persis ve Yulya gibi kişiler. Hepsi Roma'daki küçük imanlı topluluklarının önderleri ya da önder yardımcılarıdır. Gerçekten de Pavlus'un burada Hristiyan hizmetleri için övdüğü emektaşların üçte ikisinden fazlası kadındır. Ama özellikle göze çarpan üç kadın vardır.

Fibi

Birincisi: Pavlus'un, Kenhrea'daki kilisenin hizmetkârı ya da diyakozu olduğunu söylediği Fibi. Bazı çeviriler "kadın diyakoz"u seçmiştir, ama Grekçede böyle bir kelime yoktur. Pavlus'un bu kelimeyi başka yerlerde nasıl kullandığına baktığımızda, Fibi'nin, Pavlus'un mektubu yazdığı sırada bulunduğu Korint'teki kilisenin bir önderi olduğundan gerçekten hiç kuşku olamaz. Pavlus'un 1. ve 2. ayetlerde

kullandığı dile ve kelimelere dikkatle baktığımızda, o döneme ait mektuplar hakkında bildiğimiz her şeye göre Fibi belli bir saygınlığa sahip bir kişidir ve Pavlus'un çok önemli mektubunu Roma'ya götürmekle görevlendirilmiş, Korint kilisesinde bir önderdir.

O dönemde mektubu getiren kişinin onu yüksek sesle okuması ve alıcılara açıklaması olağandı. İlginç değil mi? Pavlus'un Romalılara mektubu onun için son derece önemliydi – orada bulunmamıştı, ama müjdeyi imparatorluğun batısına götürmek için bu Hristiyanların desteğini kazanmak istiyordu ve bu yüzden müjdeyi nasıl anladığını açıklarken çok özenlidir. Mektubunu kime emanet eder? Onu Roma'ya götüren bu önder kadına, Fibi'ye. Daha da ilginçleşiyor – çünkü Fibi Roma'ya vardığında, olağan uygulamaya göre çeşitli ev kiliselerini dolaşıp mektubu okumuş (okuma yazma güçlükleri yüzünden insanların mektubu okumaktan çok dinlediklerini düşünün) ve sonra Pavlus'un neyi amaçladığını anladıklarından emin olmak için gruplarla oturmuş olması muhtemeldir.

Pavlus'un Korint'te Fibi ile oturup mektubu onunla birlikte gözden geçirdiğini, mektubu nasıl okumasını istediğini, neyi vurgulamak istediğini ve hangi bölümleri muhtemelen açıklaması gerekeceğini ona anlattığını hayal edebiliriz. Fibi – elçi tarafından onun Romalılara mektubunu açıklamak ve öğretmekle görevlendirilmiş bir kilise önderi – Pavlus'tan kadın önderler ve öğretmenler hakkında duyduğumuz şeylerle hiç ama hiç uyuşmaz.

Priska

Priska, ya da Luka'nın Elçilerin İşleri'nde dediği gibi Priskila, Pavlus'un kocası Akvila ile birlikte müjde uğrunda çalıştığı biriydi. Priska, altı kez anıldığı yerlerin dördünde kocasından önce anılır; bu Grek ve İbrani kültüründe olağandışıydı ve onun çiftin hizmetinde oynadığı önemli, belki daha da önemli role işaret ediyordu. Luka, ikisini de – elbette Priska da dahil – İsa'nın ilk izleyicileri arasında önemli bir kişi hâline gelen Apollos'un öğretmenleri olarak öne çıkarır. Yani Elçilerin İşleri'nden, Priska'nın erkeklere öğreten bir kilise önderi ve öğretmen olduğunu zaten biliyoruz. Pavlus Romalılar Mektubu'nu yazdığı sırada ikisi Roma'ya yerleşmişti ve bir ev kilisesine önderlik ediyorlardı. Pavlus onlara içtenlikle selam gönderir ve yine Priska'nın adını ilk sırada anar.

Yunya

Ama bir de 7. ayette karşımıza çıkan Yunya vardır. "Benimle birlikte hapiste yatmış olan soydaşlarım Andronikos ile Yunya'ya selam söyleyin; onlar elçiler arasında saygın kişilerdir ve benden önce Mesih'e ait olmuşlardır." Eski New International Version ve bazı çeviriler buradaki adı Yunias olarak verir; bu, bir erkekten söz edildiğine işaret eder, ama ad Yunya'dır; kölelere ya da azat edilmiş kadınlara verilen Latince bir kadın adıdır. O dönemin edebiyatında bu kadın adının pek çok örneği vardır, ama Yunias diye bir erkek adının tek bir örneği bile yoktur. Sevindirici olan, adın anlamı konusunda artık bir tartışma olmaması ve yeni New International Version'da artık Yunya denmesidir. Yunya bir kadındı, muhtemelen Andronikos'un karısıydı. Geçmişte Yunya'nın bir erkeğe dönüştürülmeye çalışılmasının nedeni, Pavlus'un bu çiftin "elçiler arasında saygın" olduğunu söylediği sonraki sözlerdir. Erkeklerin egemen olduğu bir kilisede bir kadının elçi olabileceği düşüncesi uymuyordu. Tarihe bakıldığında şaşırtıcıdır ki erkek bilginler, açıkça bir kadın adını bir erkek adına, yani Yunias'a dönüştürmek için Grekçe metni kelimenin tam anlamıyla değiştirdiler. Bu tarihi biraz öğrenmeye değer.

Kutsal Kitap bilginleri Grekçe Yeni Antlaşma'nın birleştirilmiş bir metnini kullanırlar – binlerce eski el yazmasının incelenmesinden sonra özgün yazıyı en olası biçimde yansıttığı kabul edilen bir metni. Reform'dan Nestle'nin 1927'deki Grekçe Yeni Antlaşma baskısına kadar Grekçe Yeni Antlaşma'nın

birleştirilmiş metinlerinde Romalılar 16'daki Yunya bir kadındı. Ama sonra Nestle adın erkek adı olması gerektiğine karar verdi; böylece birdenbire "Yunias" ortaya çıktı ve Yunya bir dipnota dönüştü. Elli yıl sonra bilginlerin derlediği Grekçe metin dipnotu bile kaldırdı. Düzeltme ancak 1990'larda yapıldı ve bütün erken Grekçe el yazmalarının ve bilginlerin bildiği şey açıkça ortaya kondu: Yunya bir kadındı.

Ama bugün herkes bu konuda hemfikir olsa da, Pavlus'un bu ayette gerçekte söylediği şey – Yunya'nın, bir kadının, elçi olduğu – bazılarını o kadar rahatsız etti ki "elçiler arasında önde gelen" ifadesini "elçilerce iyi tanınan" diye değiştirmeye çalıştılar. Örneğin English Standard Version'da durum böyledir.

Ama Grekçe konuşan ve bir kelimenin nasıl çevrileceğini çok iyi bilen bütün erken kilise babaları için cümlenin anlamı "elçiler arasında saygın" idi!

İşte dördüncü yüzyılda Hrisostomos'un söyledikleri:

> *Elçi olmak bile büyük bir şeydir, ama onların arasında da sivrilmek – bunun ne harika bir övgü olduğunu düşünün. Onur, onuru hak edene! Bu kadının bilgeliği ne kadar büyüktü ki elçi unvanını taşımaya bile layık görüldü.*

Yunya bir kadındı ve bir elçiydi, Pavlus'un zamanında kilisede saygın bir önderdi.

Durum buysa, Fibi, Priska ve Romalılar 16'daki öteki kadın kilise önderleriyle birlikte sonuç kaçınılmazdır – ilk Hristiyan topluluklarında kadınlar da erkekler gibi önderlikte ve öğretimde tam bir rol oynuyorlardı. **Durum bu olduğuna göre, ilk bakışta Romalılar 16 ile çeliştiğini düşündüğümüz bütün öteki metinler bu metnin ışığında değerlendirilmelidir.** Elçilerin İşleri'nin tanıklığıyla birlikte, başlamak için doğru yer burasıdır.

Öteki metinler

Daha önce sözü edilen 1 Korintliler ve 1 Timoteos mektuplarındaki iki metin o zaman aykırı örnekler gibi görünür; bu ayetlerin arka planı hakkında söylenebilecek çok şey vardır ve bunlar, Pavlus'un burada söylediklerini genel geçer ilan etmemizi engellerdi. **Kutsal Kitap'a inanan Hristiyanların, Yeni Antlaşma'nın geri kalanının güçlü tanıklığını hesaba katmadan yalnızca iki ayete dayanarak teolojik bir görüş oluşturması olağandışı olurdu. Ama ne yazık ki olan tam olarak budur.**

Bu konuyu daha yakından incelemek isterseniz, bu iki metnin en ayrıntılı incelemesini Philip Payne'in *Man and Woman, One in Christ* adlı kitabında bulabilirsiniz. Kısaca, Payne metni dikkatle incelediği çalışmasında şu sonuca varır: 1 Timoteos 2:8-15, Pavlus'un, Efes'teki bazı kadınları güçlü biçimde etkilemiş olan sahte öğretiye karşı koyma amacı göz önünde tutularak okunmalıdır; bu kadınların o öğretiyi yayma faaliyetlerinin sınırlanması gerekiyordu. Bölümde hiçbir şey "kadınların öğretmesine ya da erkekler üzerinde yetki kullanmasına yönelik genel bir yasağı" desteklemez, ya da "kadınların doğaları gereği öğretmeye ya da ruhsal veya başka konularda erkekler üzerinde yetki kullanmaya uygun olmadığı" görüşünü desteklemez. Aynı şekilde, der Payne, "Pavlus bu özel yasağı bütün kiliseler ve bütün zamanlar için genelleştirmez".

Payne'in 1 Korintliler 14:34-35 incelemesi ise daha da titizdir ve başka muhafazakâr bilginlerle birlikte, erken Grekçe el yazmalarındaki kanıtlara dayanarak, bu ayetlerin muhtemelen başka (kopya) yazıcıların eklemesi olduğu ve büyük olasılıkla Pavlus'un özgün mektubunun parçası olmadığı sonucuna varır.

Dolayısıyla bu iki metni normatif ya da herhangi bir biçimde Pavlus'un kilisede öğretmen ve önder olarak kadınlar hakkında düşündüklerini temsil eden metinler olarak görmemek için çok iyi gerekçeler vardır.

Önderlikte kadınlar

Pavlus'un kilisedeki ve aile ilişkilerindeki kadınlar hakkında ne düşündüğüne dair daha kapsamlı bir tablo elde etmek istiyorsak, Pavlus'un mektuplarında incelenmesi gereken başka yerler de vardır. Bizim amacımız yalnızca, kilisede egemen olan ve Pavlus'un hizmette, öğretimde ve önderlikte kadınlar hakkında söyleyeceklerini çarpıtmış olan erkek egemen bakış açısını düzeltmekti. Pavlus'un bu konuda söylediği her şey okunurken Romalılar 16'daki bölüm mutlaka dikkate alınmalıdır. Pavlus'un kadınların kilisede herkesin önünde peygamberlik edebileceğini varsaydığı 1 Korintliler 11'i dikkate almak da önemlidir.

Görünen o ki Pavlus'a haksız yere kötü bir ün yakıştırılmış. Yüzyıllar boyunca kadınlar ağır biçimde dezavantajlı duruma düşürülmüş ve Hristiyan kilisesi kadınların Hristiyan hizmetine yönelik bir çağrıyı izlemelerine izin vermeyerek çok şey kaçırmış gibi görünüyor.

Bu, kilise tarihinde bir yüz karasıdır. Her Hristiyan kilisesinin, mezhebinin ve grubunun, kadınlara Tanrı'nın lütfunun, Söz'ün ve ruhsal bakımın hizmetkârları olarak rollerini tam olarak yerine getirme imkânı tanımasını sağlamasının vakti çoktan gelmiştir.

Pavlus'un sözlerini ciddiye almalıyız: Onun için ne köle ne özgür, ne Yahudi ne Grek, ne erkek ne kadın vardı – hepimiz Mesih'te biriz. Erkek ile kadın arasındaki ayrım ve Pavlus'un burada andığı öteki iki ayrım Mesih'in bedeninde ortadan kalkmıştır.

Bu, yalnızca kadınların ve erkeklerin Tanrı önündeki ruhsal konumunun aynı olduğu gerçeğine dair bir yorum değildir – Pavlus'un Galatyalılar 3:28'deki "Çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz" sözünün Hristiyan topluluğunun toplumsal gerçekliği üzerinde etkileri vardır. Koloseliler 3:11'deki paralel bir ayette, önceki ve sonraki ayetlerden, Pavlus'un bu tür bölünmelerin aşılmasını kilisenin topluluk yaşamı üzerinde pratik bir etki olarak gördüğü açıkça anlaşılır.

Bu da bizi üzerinde düşündüğümüz müjdenin büyük temalarına geri getiriyor. Tanrı, dünyasını kurtarmak ve yenilemek ve bizi bütün insanlar kılmak için İsa'da geldi. Bu, aramızda hiçbir toplumsal, sınıf ya da kast farkı olmadığı anlamına gelir. Etnik ya da ırksal ayrılıklar da olamaz, çünkü Mesih tarafından kurtarılmış olan her birimiz, Tanrı bizi nasıl çağırdıysa O'nu öyle sevmekte ve O'na öyle hizmet etmekte özgürüz. Ve tam olarak aynı şey kadınlar ve erkekler için de geçerlidir.

Pavlus, kadınları küçümseyen, onlara ayrımcılık yapan ve kilisede şunu ya da bunu yapamayacaklarını söyleyen her yaklaşıma kesinlikle karşı çıkardı. Bu, eski düzene öylesine aittir ki! Yeni bir yaratılış vardır.

Tanrı bize lütuf ve güç verdikçe, kadın ve erkek, Rab Mesih'e alçakgönüllülükle birlikte hizmet ederiz.

Düşünmek için

İlgili olduğunuz kiliselerde kadınlara nasıl davranıldığı konusunda ne gibi deneyimleriniz oldu? Romalılar 16'daki Yunya'nın hikâyesi sizi şaşırtıyor mu? Pavlus'un Yunya'yı elçiler arasında saymasının ne gibi sonuçları vardır? **Elçilerin İşleri'nde ve Romalılar 16'da önderlik görevlerindeki kadınlar hakkında yazılanların, 1 Korintliler 14 ve 1 Timoteos 2'deki metinlerden daha etkili olması gerektiğini düşünüyor musunuz?**

Kiliseler önderlikte kadınlar ile erkekler arasındaki dengeyi nasıl yeniden kurabilir?

Burnett, Gary W.. Paul Distilled, Wipf & Stock. Kindle sürümü.

Almanca çeviri: Hans-Jörg Ronsdorf, nazik izinle, şu araç kullanılarak: www.deepl.com

22 Nisan 2022